

Dosarul nr. 2ra-635/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (judecător I. Malanciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Muruianu, N. Simciuc și N. Budăi)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Casa Pescarului“ SRL în proces de insolvență,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul r. Dubăsari împotriva „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea chiriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de „Casa Pescarului“ SRL și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari,

c o n s t a t ă:

La 23 martie 2018, Consiliul r. Dubăsari a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Casa Pescarului“ SRL (începând cu data de 02 noiembrie 2018, în proces de insolvență) cu privire la rezilierea, începând cu data de 01 ianuarie 2018, a contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, încheiat între Consiliul r. Dubăsari și „Casa Pescarului“ SRL, încasarea arendei în sumă de 474 506, 69 lei, a penalității în sumă de 212 842, 39 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii, reclamantul Consiliul r. Dubăsari a relatat că la 10 iulie 2008, a încheiat cu „Casa Pescarului“ SRL contractul de locațiune nr. 1, prin care i-a transmis „Casa Pescarului“ SRL un teren cu suprafața de 2, 4399 ha și bunuri imobile cu suprafața totală de 1 448, 4 m², „Casa Pescarului“ SRL obligându-se să achite chiria pentru teren în sumă de 42 724, 53 lei, anual și chiria pentru bunuri imobile în sumă de 38 957, 29 lei, anual, iar mărimea chiriei putea să devieze în dependență de cuantumul chiriei anuale stabilite prin Legea bugetului de stat.

Reclamantul a susținut că începând cu anul 2013, „Casa Pescarului“ SRL nu-și onora loial obligațiile asumate în baza contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, din care motiv, conducerea „Casa Pescarului“ SRL a fost avertizată despre necesitatea achitării lunare a chiriei, însă avertismentul a fost ignorat.

În particular, reclamantul a indicat că la 04 septembrie 2014, prin scrisoarea nr. 302, și la 12 septembrie 2014, prin scrisoarea nr. 315, „Casa Pescarului“ SRL a fost avertizată despre acumularea datoriei în sumă de 130 500 lei și despre aplicarea, în cazul neachitării datoriei respective, a penalității stabilite la pct. 3.7 din contractul de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, „Casa Pescarului“ SRL garantând în formă orală achitarea datoriei acumulate.

Reclamantul a declarat că la 30 septembrie 2015, a fost convocată ședința grupului de lucru de examinare a chestiunii privind executarea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, la care a participat și reprezentanta „Casa Pescarului“ SRL, Ala Mateșa.

Reclamantul a specificat că în cadrul acestei ședințe, a adus la cunoștința „Casa Pescarului“ SRL suma datoriei acumulate, calculul penalității și faptul nerespectării de către „Casa Pescarului“ SRL o obligației de investiții, conform contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008.

Reclamantul a afirmat că la rândul său, reprezentanta „Casa Pescarului“ SRL a adus la cunoștința reclamantului situația economico-financiară a „Casa Pescarului“ SRL, asumându-și obligațiile de a achita, până la data de 15 octombrie 2015, restanțele la plata impozitelor și taxelor față de bugetul public național, de a achita, până la 30 octombrie 2015, chiria și penalitatea calculată, precum și de a prezenta, până la 30 octombrie 2015, documentele referitor la investițiile efectuate.

Reclamantul a precizat că grupul de lucru a acceptat termenul de executare a obligațiilor, însă „Casa Pescarului“ SRL nu și-a onorat obligațiile asumate, prezentând, la 10 decembrie 2015, o scrisoare de garanție prin care a garantat executarea, până la 29 decembrie 2015, a obligațiilor asumate, pe care la fel nu le-a onorat.

În continuare, reclamantul a menționat că pentru data de 21 ianuarie 2016, a fost convocată o nouă ședință a grupului de lucru de examinare a chestiunii privind executarea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, la care a fost invitată și reprezentanta „Casa Pescarului“ SRL, Ala Mateșa, care însă nu s-a prezentat la ședință.

Astfel, reclamantul a reliefat că grupul de lucru a constatat existența datoriilor acumulate și a propus inițierea procedurii de reziliere a contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008.

Reclamantul a invocat că prin scrisoarea nr. 330 din 09 decembrie 2016, „Casa Pescarului“ SRL a fost informată despre acumularea datoriilor și stabilirea termenului de până la data de 01 ianuarie 2017 pentru achitarea datoriilor, după care urma să fie demarată procedura de reziliere a contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, însă „Casa Pescarului“ SRL nu a răspuns la această scrisoare.

În această ordine de idei, reclamantul a notat că la 04 ianuarie 2017, i-a

înaintat spre semnare „Casa Pescarului“ SRL acordul de reziliere a contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, iar prin scrisoarea din 21 februarie 2017, „Casa Pescarului“ SRL a venit cu rugămintea de a reeșalona termenul de achitare a datoriilor, și anume până la 31 mai 2017, garantând achitarea acestora, însă „Casa Pescarului“ SRL nu și-a onorat obligațiile până la 31 mai 2017.

Reclamantul a mai relevat că la 23 octombrie 2017, prin scrisoarea nr. 265, „Casa Pescarului“ SRL a fost anunțată despre neexecutarea obligațiilor contractuale și despre aceea că la următoarea ședință a Consiliului r. Dubăsari, va fi pusă în discuție chestiunea privind rezilierea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008.

Reclamantul a relatat că prin decizia Consiliului r. Dubăsari nr. 07-04 din 21 noiembrie 2017 „Cu privire la rezilierea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008“, i s-a stabilit „Casa Pescarului“ SRL un termen de până la 31 decembrie 2017 pentru achitarea datoriilor acumulate conform contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, iar în cazul nerespectării de către „Casa Pescarului“ SRL a acestui termen, s-a indicat că, începând cu data de 01 ianuarie 2018, contractul de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008 va fi reziliat.

De asemenea, reclamantul a susținut că în baza deciziei Consiliului r. Dubăsari nr. 07-04 din 21 noiembrie 2017 „Cu privire la rezilierea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008“, autoritatea executivă a Consiliului r. Dubăsari va întreprinde, prin intermediul structurilor sale subordonate și de comun acord cu comisiile de specialitate ale Consiliului r. Dubăsari, măsuri privind încasarea datoriilor acumulate de „Casa Pescarului“ SRL până la 01 octombrie 2017, în sumă de 643 931, 56 lei, precum și va identifica și va înainta propuneri privind administrarea în viitor a Casei de odihnă a Consiliului r. Dubăsari.

Reclamantul a specificat că, până la data de 31 decembrie 2017, „Casa Pescarului“ SRL nu a achitat datoria acumulată.

Reclamantul a declarat că prin decizia Consiliului r. Dubăsari nr. 2-n din 02 ianuarie 2018 „Cu privire la executarea deciziei Consiliului raional nr. 07-04 din 21.11.2017 „Cu privire la rezilierea Contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008“, a fost inițiat procesul de convocare a comisiei de predare-primire, fiind invitat și administratorul „Casa Pescarului“ SRL.

Reclamantul a indicat că prin scrisoarea nr. 1 din 03 ianuarie 2018, „Casa Pescarului“ SRL a fost înștiințată despre măsurile întreprinse de reclamant.

Reclamantul a arătat că prin pct. 4.12 din contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, „Casa Pescarului“ SRL s-a obligat să achite la timp plățile stabilite de legislație și de prezentul contract, iar în baza pct. 4.13 din același contract, „Casa Pescarului“ SRL s-a obligat să achite primăriei în termenele stabilite toate impozitele și taxele prevăzute de legislația în vigoare, cu excepția plății chiriei/arendei, care va fi achitată pe contul Consiliului r. Dubăsari.

La fel, reclamantul a menționat că potrivit pct. 5.2 lit. a) din contractul de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, acest contract poate fi reziliat la cererea părților pentru încălcarea de către cealaltă parte a clauzelor contractuale, iar potrivit pct. 5.2 lit. f) din același contract – și în cazul neachitării de către „Casa Pescarului“

SRL a plăților prevăzute la capitolul III din contractul respectiv pe durata unui termen mai mare de un an.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul r. Dubăsari împotriva „Casa Pescarului“ SRL cu privire la rezilierea contractului și încasarea datoriei. S-a constatat, începând cu data de 01 ianuarie 2018, rezilierea contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, încheiat între Consiliul r. Dubăsari și „Casa Pescarului“ SRL. S-a încasat în beneficiul Consiliului r. Dubăsari, din contul „Casa Pescarului“ SRL, suma de 474 506, 69 lei cu titlu de datorie la plata pentru arendă și suma de 42 705, 54 lei cu titlu de penalitate. În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul r. Dubăsari. S-a încasat în beneficiul statului, din contul „Casa Pescarului“ SRL, taxa de stat în sumă de 15 516 lei (f.d. 83-90).

La 10 august 2018, „Casa Pescarului“ SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari (f.d. 82).

Prin decizia din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de „Casa Pescarului“ SRL și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari (f.d. 155-169).

În motivarea soluției emise, instanța de apel a reținut că este întemeiată rezilierea, începând cu data de 01 ianuarie 2018, la inițiativa Consiliului r. Dubăsari, a contractului de locațiune nr. 1 din 10 iulie 2008, având în vedere că „Casa Pescarului“ SRL nu și-a onorat obligația de achitare a chiriei în perioada anilor 2013 – 2017, acumulând o datorie în sumă de 474 506, 69 lei, existența datoriei fiind confirmată și de către „Casa Pescarului“ SRL.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a admis parțial pretenția Consiliului r. Dubăsari privind încasarea penalității, și anume în sumă de 42 705, 54 lei, luând în considerare că în conformitate cu art. 268 lit. a) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, acțiunile privind încasarea penalității se prescriu în termen de 6 luni.

La 04 februarie 2019, „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul r. Dubăsari, sau, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (f.d. 177-182).

În motivarea recursului, recurenta „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență a susținut că instanțele ierarhic inferioare, contrar prevederilor art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă și ale art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu s-au expus asupra tuturor argumentelor relevante cauzei, pe care le-a invocat „Casa Pescarului“ SRL.

În particular, cu referire la incidența temeiului de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată, stipulat la art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, recurenta a indicat că după cum a constatat instanța de apel, Sergiu Grigoriev, care

a semnat cererea de chemare în judecată, a fost împuternicit să o semneze și să o depună în baza procurii nr. 162 din 28 iunie 2017, semnate de președintele r. Dubăsari, însă instanța de apel a omis să se expună în privința faptului că însuși președintele r. Dubăsari nu avea împuterniciri de a semna cererea de chemare în judecată din numele Consiliului r. Dubăsari, și nici de a transmite asemenea împuterniciri.

Recurenta a declarat că în conformitate cu art. 46 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 cu privire la administrația publică locală, consiliul raional este un organ colegial, iar prin decizia Consiliului r. Dubăsari nr. 04-07 din 14 august 2015 „Cu privire la acordarea unor împuterniciri“, președintele r. Dubăsari, Grigore Policinski, și secretarul Consiliului r. Dubăsari, Sergiu Grigoriev, au fost împuterniciți să depună cereri de chemare în judecată, nu și să semneze cereri de chemare în judecată.

Astfel, recurenta a subliniat că președintele r. Dubăsari, acționând în baza deciziei Consiliului r. Dubăsari nr. 04-07 din 14 august 2015 „Cu privire la acordarea unor împuterniciri“, fiind împuternicit cu aceleași drepturi ca și secretarul Consiliului r. Dubăsari, i-a transmis acestuia dreptul de a semna cereri de chemare în judecată, fără a avea acest drept.

Mai mult, recurenta a decelat că după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată al primei instanțe din 02 mai 2018, Consiliul r. Dubăsari a semnat și a depus cererea de chemare în judecată prin intermediul secretarului Consiliului r. Dubăsari, care a fost împuternicit în baza deciziei Consiliului r. Dubăsari nr. 04-04 din 14 august 2015 „Cu privire la suspendarea din funcție“ și a deciziei Consiliului r. Dubăsari nr. 04-07 din 14 august 2015 „Cu privire la acordarea unor împuterniciri“, ceea ce înseamnă că, în contradicție cu prevederile art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, secretarul Consiliului r. Dubăsari nu avea o procură în acest sens.

Aici, recurenta a relevat că instanța de apel i-a acordat termen secretarului Consiliului r. Dubăsari pentru prezentarea procurii cu împuternicirile corespunzătoare, care să fi fost eliberată anterior depunerii cererii de chemare în judecată, iar odată ce procura respectiva a fost prezentată, „Casa Pescarului“ SRL a înaintat un demers privind prezentarea de către Consiliul r. Dubăsari a originalului registrului de înregistrare a actelor, pentru a verifica dacă procura nu a fost emisă cu o dată anterioară, însă instanța de apel a respins demersul, fără a-și motiva soluția.

Astfel, recurenta consideră că nu a avut parte de un proces echitabil în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În continuare, recurenta a afirmat că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că potrivit pct. 4 din decizia nr. 04-07 din 14 august 2015 „Cu privire la acordarea unor împuterniciri“, Consiliul r. Dubăsari, ca organ colegial, a decis să pună în sarcina președintelui r. Dubăsari încheierea contractului de asistență juridică anume cu avocatul Mihail Avram, ceea ce înseamnă că prin eliberarea procurii de substituie a drepturilor acordate, președintele r. Dubăsari nu doar și-a depășit împuternicirile, ci și a emis o procură pe numele unei alte persoane decât

cea indicată în decizia Consiliului r. Dubăsari nr. 04-07 din 14 august 2015 „Cu privire la acordarea unor împuterniciri“.

Concomitent, recurenta a punctat că procura a fost eliberată cu antetul r. Dubăsari, adică din numele acestuia, și nu din numele Consiliului r. Dubăsari.

În continuare, recurenta a menționat că fiind citată în prima instanță pentru ședința de soluționare amiabilă a litigiului din data de 02 mai 2018, nu a recepționat cele 45 de file, care au fost indicate ca anexă la citație.

Astfel, recurenta a relevat că la ședința din data de 02 mai 2018, s-a prezentat angajata Ala Mateșa, care nu cunoștea care este obiectul litigiului și nici nu avea împuterniciri de reprezentare, iar instanța de judecată, fără a-i solicita împuternicirile, exclusiv în baza datelor din buletinul de identitate, a identificat-o pe Ala Mateșa ca fiind reprezentanta „Casa Pescarului“ SRL.

Recurenta a notat că în cadrul ședinței de soluționare amiabilă a litigiului, instanța de judecată doar a întrebat dacă există vreun acord de mediere și s-a retras în deliberare, fără alte explicații.

Recurenta a evidențiat că deși încă la 08 iunie 2018 a fost informată despre ședința de judecată din 12 iulie 2018, avocatul care acordă asistență juridică „Casa Pescarului“ SRL, Iulian Iorga, a comunicat în ultimul moment că este în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată din 12 iulie 2018, fiind antrenat în altă ședință de judecată ce nu putea fi amânată, și că nu reușește să semneze mandatul de avocat, menționând că a depus cerere de amânare a ședinței de judecată.

În această conjunctură, recurenta a declarat în ședința de judecată din 12 iulie 2018, iarăși s-a prezentat angajata Ala Mateșa, care nu dispunea de împuterniciri de a reprezenta „Casa Pescarului“ SRL în instanța de judecată, având doar o procură generală, de reprezentare a administratorului „Casa Pescarului“ SRL.

Așadar, recurenta a invocat că în pofida faptului că niciun reprezentant al său nu a fost prezent în prima ședință de judecată, din 12 iulie 2018, nu i-au fost expediate copiile înscrisurilor prezentate de Consiliul r. Dubăsari și avocatul Iulian Iorga a solicitat amânarea ședinței de judecată, însă prima instanță a examinat cauza în aceeași zi și a pronunțat hotărârea contestată.

Recurenta consideră că din motivele nominalizate, a fost lipsită de posibilitatea efectivă de a critica fondul hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

La 06 martie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Consiliul r. Dubăsari cererea de recurs depusă de „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 189).

Intimatul Consiliul r. Dubăsari nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Conform art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Completul observă că cererea de recurs a fost semnată și depusă de către administratorul statutar al „Casa Pescarului“ SRL în proces de insolvență, Anton Mateșa.

De asemenea, completul relevă că la cererea de recurs a fost anexată copia hotărârii din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, executorie din momentul pronunțării, prin care față de „Casa Pescarului“ SRL a fost intentat procesul de insolvență, iar în funcția de administrator al insolvenței a fost desemnat administratorul autorizat Igor Bulgaru, administratorului statutar Anton Mateșa fiindu-i ridicat dreptul de administrare a „Casa Pescarului“ SRL (f.d. 185-187).

Art. 75 alin. (2) din Codul de procedură civilă stipulează că procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați.

Art. 71 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată prevede că administratorul este în drept să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată.

Potrivit art. 88 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul insolvenței/lichidator, care îi conduce și activitatea comercială.

Astfel, ca efect al hotărârii din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, administratorul statutar Anton Mateșa nu dispune de dreptul de a reprezenta „Casa Pescarului“ SRL în proces de insolvență în instanța de judecată, adică implicit și de dreptul de a exercita căi de atac în numele întreprinderii insolvente, acest drept revenind administratorului autorizat Igor Bulgaru, în virtutea art. 88 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Prin urmare, completul constată cu certitudine că administratorul statutar Anton Mateșa nu este în drept să declare, în numele „Casa Pescarului“ SRL în proces de insolvență, recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, fiind astfel incident temeiul prevăzut la art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. c) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul r. Dubăsari împotriva „Casa Pescarului“ SRL, în proces de insolvență cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea chiriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan